

MENSELIJKE KRACHTEN

HOOFDSTUK IX.

WERKEN MET KRACHT.

Werken met kracht is voor elke mens mogelijk. Elke mens beschikt op de een of andere manier over bepaalde paranormale vermogens. Hij beschikt daarnaast over het vermogen kracht op te nemen uit de omgeving. Dit laatste is nog wel niet wetenschappelijk vastgesteld, maar het is een feit. Als men werkt met kracht, zijn er enkele punten waarmee rekening moet worden gehouden.

- 1e. De soort kracht waarmee u werkt, hoeft u niet te kennen. Dat is iets wat veel mensen niet begrijpen. U bent een psychisch geheel en daarin speelt zowel het bewustzijn, het onderbewustzijn als de geest een rol. Het bewustzijn stelt het doel. Het onderbewustzijn verbindt daarmee een intentie; meestal een gevoelskwestie. De geest selecteert de daarbij behorende energie. Als er dus 20 vormen van energie beschikbaar zijn, dan moet u niet bang zijn dat u de verkeerde grijpt. Als u werkt met kracht, zult u altijd werken met de meest passende kracht voor de taak die u zich stelt.
- 2e. Werken met kracht is voor een groot gedeelte afhankelijk van niet-bewuste processen. Als je probeert alles heel bewust en overlegt te doen, dan blijf je meestal steken in mentale processen. Ga je uit van een eenvoudig voornemen en probeer je daar zonder meer in te werken, blijf je veel meer succes te hebben, omdat het voornoemde automatisme dan automatisch optreedt. Dus niet beredeneren, dat is heel belangrijk.
- 3e. Krachten kunnen op vele verschillende manieren worden gebruikt. Je kunt kracht projecteren, maar je kunt kracht ook in jezelf omzetten en voor jezelf gebruiken en zo vanuit je wezen projecties van bewustzijn b.v. tot stand brengen. Dit kan het geval zijn bij telepathie, maar ook bij voorschouw en andere vormen van helderziendheid. Het kan ook een rol spelen bij paranormale diagnostiek. Het is dus doodgewoon een kwestie van: welke vorm van kracht heb ik nodig. U bent de omvormer, niemand anders.

Nu wij dit hebben vastgesteld wordt het tijd dat we even kijken naar de verschillende mogelijkheden van kracht die wij hebben. Dan denken we natuurlijk in de eerste plaats aan de kosmische kracht.

Nu is de kosmische kracht voor ons iets wat volkomen abstract blijft. Willen wij er toch een beroep op doen, dan is dat het best emotioneel te bereiken. Probeer een voorstelling te vinden van een goddelijk Licht. Stel je voor dat dat Licht op je inwerkt. Zodra je dat gevoel hebt, ga verder. Voor een kosmische kracht is dit de beste instelling. Je zult dan alle wit-

te krachten, maar ook alle daarmee harmoniërende krachten aantrekken. Het is een van de veiligste procedures en door de zelfsuggestie waardoor je ook zelf beter ingesteld raakt, draagt het bij tot snelle en goede resultaten.

Dan kennen we de deel-krachten.

Deel-krachten worden door ons meestal aangegeven door kleuren, dat zal u bekend zijn. Hierbij zijn verschillende dingen waarmee u rekening dient te houden.

De blauw-kracht. Een kracht van weten, eventueel van mystiek, als we de richting van purper en paars uitgaan. Ze is gebaseerd op bezinning. Als je zelf niet eerst innerlijk rustig bent, kun je dergelijke krachten moeilijk ontvangen, laat staan projecteren. Daarom is het voor een ieder die hiermee wil werken erg belangrijk dat hij een korte periode van ontspanning en meditatie daaraan vooraf doet gaan. Waarvoor u haar zoudt kunnen gebruiken, wilt u misschien ook weten.

Als u iemand wilt helpen om b.v. te slagen bij een examen of om in een moeilijke situatie de juiste antwoorden te geven, ook op zijn eigen problemen, dan is de blauw-kracht een van de beste die u kunt aanspreken. Wilt u iemand helpen om een geestelijke verandering door te maken en daarmee tot een andere instelling te komen die ook op de mentaliteit en in het gevoelsleven haar weerslag heeft, dan kunt u het best denken aan het purper, het paars. Kortom, aan alle krachten die direct en indirect met mystiek verbonden zijn.

Geel heeft te maken met levenskracht. Levenskracht is iets wat u zich niet kunt voorstellen als een absolute en stille bezinning. Onthoud dat goed. Wie wil werken met levenskracht doet dit het best, terwijl hij in beweging is. Daarbij kunnen we het autosuggestieve proces weer gebruiken en denken dat wij b.v. in de zon lopen. Wilt u daarmee werken, dan moet u wel uw neerslachtigheid (dus uw innerlijke duisternis of onrust) opzij zetten. Voor de rest dient u actief te zijn.

Deze kracht kunt u ook heel goed gebruiken voor genezing. Het is een van de krachten die over het algemeen de beste resultaten geeft. U kunt de geel-kracht echter ook gebruiken om licht te werpen in de toekomst. In dit geval stelt u zich voor (weer een vorm van zelfsuggestie) dat u de kracht in u opneemt en haar dan volgens uw gevoel projecteert. De toekomst op het doek. Gebruik hierbij als het even mogelijk is een inductor (een voorwerp) waarvan u stelt (dit is ook automatisch) dat het a.h.w. de trillingen bepaalt van dat wat u in de toekomst gaat zien. Op deze manier kunt u de toekomst van anderen soms heel aardig zien. Als het niet bij vol bewustzijn gaat, doe het dan in sluimertoestand of in een toestand van algehele ontspanning.

Rood-krachten zijn directe vitaliteitskrachten. Het rood hangt samen met de zeer stoffelijke en intense levensprocessen. Het zal u duidelijk zijn dat het opwekken van deze krachten samengaat met uw persoonlijkheid en uw instelling. Wanneer u zelf krachteloos, futloos bent, dan heeft het weinig zin om voor anderen een beroep daarop te doen. U kunt hoogstens uzelf daarop instellen en proberen voor uzelf daaruit de geladenheid te krijgen. Maar dan dient u een stoffelijk doel te stellen. Doet u dat namelijk niet, dan helpt het niet. Wanneer men die krachten opwekt, mag worden gesteld:

Rood-krachten worden het best opgewekt door een concentratie op de kracht gevolgd door lichamelijke activiteit. Er ontstaat dan op een gegeven ogenblik een gevoel van geladen zijn. Op het moment, dat deze geladenheid wordt bereikt, stelt men zich voor dat de kracht naar het bewuste doel gezonden wordt. Dan blijkt, dat u haar kunt gebruiken om mensen b.v. energie te geven. U kunt hun levenskracht of levenslust vergroten. U kunt hen daarbij ook helpen om zich b.v. lichamenlijk juister te bewegen of om bepaalde lichamelijke taken beter te vervullen.

Groen-kracht, de z.g. geloofskracht.

De kracht van het geloof kan worden gebruikt als afstemming en kan dan dienen om elk van de voornoemde krachten en nog vele andere sterker op het eigen "ik" te richten. Echter niet zo intens als bij een direct aanspreken van deze krachten het geval pleegt te zijn.

Geloof is een kwestie van fantasie. Niet dat allegeloof op fantasie berust, begrijp mij goed, maar geloof is een fantasiebeeld. U moet niet zo ver gaan dat u denkt dat de Here Jezus bij u op bezoek komt of de H. Maagd u op de schouder komt kloppen. Zo ver hoeft u werkelijk niet met dergelijke beelden te gaan. U gaat dan uzelf misleiden. Maar u kunt zich misschien wel voorstellen dat er iets is waarin u gelooft. Geef dit een vorm. Het mag een symbool zijn; b.v. een driehoek met een oog erin. Het mag een gestalte zijn. Het een of ander heiligenbeeld kan ook aardig dienen: b.v. een ikoon of elke voorstelling die u wilt, mits ze voor u verbonden is met de geestelijke kracht waarin u gelooft. Door u dit voor te stellen krijgt u a.h.w. een partner waarmee u kunt spreken.

Bij het gebruik van de groen-kracht is de dialoog bepalend. Spreek tot de figuur die u ziet. Herhaal desnoods de vraag tien keer, maar wacht elke keer op antwoord. Beschouw dat antwoord voorlopig als bepalend. Ik wil hierbij opmerken, dat u zowel de vraag als het antwoord natuurlijk zelf voortbrengt. Geestelijke of andere krachten kunnen daarbij mede een rol spelen, maar u blijft toch zelf de beslissende factor vormen. In deze dialoog is het mogelijk een behoefte of een voornemen te stipuleren. Het is ook mogelijk daarbij afstemming op bepaalde personen of bepaalde feiten vast te stellen.

Deze geloofskracht zullen wij over het algemeen alleen dan gebruiken, als we niet weten wat we eigenlijk moeten doen. Als we niet weten wat we aan moeten met een situatie, de kwaal van een mens, een probleem dat is gerezen, een situatie waarin wij ons of anderen zich bevinden, dan hebben we iets nodig waardoor we de zaak toch a.h.w. in het reine kunnen brengen.

Geloofskracht is zelden een uitstralende kracht, maar door haar te gebruiken kunnen wij deze groen-kracht omzetten in een juiste afstemming en tevens gebruiken voor een verheldering van onze innerlijke situatie. De beste voorstelling, die u bij verder gebruik kunt vormen is: Als u denkt aan de figuur probeer haar te zien tegen een achtergrond van bomen of een weiland. Dat helpt, omdat u dan ook de groene kleur erin verwerkt. Dit betekent, dat uw eigen voorstellingsvermogen bovendien op een bepaalde manier wordt geprogrammeerd.

Over het projecteren van kracht hebben we meermalen voldoende gesproken. Werken met kracht is niet alleen maar het projecteren daarvan. De projectie kan belangrijk zijn, dat geef ik toe. Het gaat ons om de methode de krachten, die we in ons ontvangen buiten ons te activeren. Maar we moeten eerst de bron van de kracht vinden. Daarom moeten we ons realiseren dat we nooit kunnen werken met een kracht, als wij die kracht niet zelf kunnen aanvaarden.

Als u een methode toepast om een bepaalde kracht op te wekken, dan kan dat alleen slagen, indien die kracht plus de daarbij gebruikte methode voor u volkomen aanvaardbaar zijn, anders helpt het niet. Wij zijn zelf een centrum geworden als we werken met kracht; wij zijn het middelpunt. Wat dit middelpunt niet kan aanvaarden, kan daarin niet worden geactiveerd en dus ook niet uit dat middelpunt naar elders worden gestuurd, dat is duidelijk.

Omdat wij op dat ogenblik centraal staan temidden van de totale kosmos, alles is met ons verbonden, moeten wij uitgaan van het standpunt dat wij zelf bij elk werken door ons bewustzijn, maar ook door zaken als geweten, voorstelling, zelfs de gebruiken en gewoonten die we hebben bepalend zijn voor hetgeen er gebeurt.

Ik weet, dat er heel wat mensen en ook ingewijden zijn die zeggen: Je moet met gewoonten breken. Daar is veel voor te zeggen. Maar om met een

gewoonte te breken is training nodig. Pas wanneer die training is voltooid, zijn de mogelijkheden geheel aanwezig, voor die tijd niet. Neem mij niet kwalijk dat ik het volgende beeld gebruik: Het is zoiets als een vrouw zegt dat ze een beetje zwanger is. Dat kan eenvoudig niet. Je bent het wel of je bent het niet. Je bent door een gewoonte geconditioneerd of je hebt die conditionering verbroken en dus ben je niet meer gebonden aan die gewoonte. Een tussenfase bestaat niet. Dit is heel goed voor hen die denken dat ze iets kunnen forceren. Je kunt namelijk heel weinig forceren op dat terrein.

Een mens die uitgaat van zijn eigen visie, van zijn eigen denkbeelden wordt wel eens wat verachtelijk aangezien. Zo iemand kan alleen maar dogmatisch denken, zeggen ze dan. Maar vergeet u één ding niet: dogma is een denkgewoonte. Het is een conditionering. En als we daarmee te maken hebben, zal de conditionering bepalen wat we wel en wat we niet kunnen.

Kijk naar het werk van Mary Baker Eddy. Je kunt met Christian Science heel wat doen, maar alléén - en dat is weer typerend - op basis van een bepaalde bijbelinterpretatie. Geloof je niet in de bijbel, dan kan Christian Science je niets leren; dan kun je daar niet mee werken. Je kunt er misschien hulp van krijgen, want de kracht is niet onderworpen aan conditionering; die is helder, klaar en rein. Maar je kunt niet zelf die kracht op die manier opwekken. Het is goed om dat even aan te tekenen in uw gedachten.

Er zijn heel wat mensen die zeggen: Werken met krachten? Nou, laten we eens kijken... De een leest in de Grand Albert, de ander in de Petit Albert (werken van de dominicaan Albertus Magnus), weer een ander heeft een werkje van Nostradamus ergens liggen en distilleert daaruit dan de juiste methode. Maar wat is de juiste methode? Die bestaat niet. De juiste methode is gebaseerd op uw innerlijke harmonie plus uw vermogen om de kracht te accepteren zonder haar te beredeneren. Dat is het enige dat van belang is.

Nu zijn er heel veel mensen die zeggen: Als je die krachten hebt wat moet je er eigenlijk mee beginnen? Bijvoorbeeld: Ik zal wel dromen, maar ik ben mij nooit van een uittreding bewust.

Ik zou in de meeste gevallen zeggen: Wees blij, want uittreden kan een enkele keer erg verheugend zijn, maar als je uittreedt, heb je eigenlijk in plaats van nachtrust geestelijke werkuren. Dus dat zijn nu geen dingen om je daarop bijzonder toe te spitsen. Wil je het toch bereiken, dan kun je het best werken vanuit het witte licht.

Stel u dan de opdracht om geestelijk tot waarneming te komen, dit te onthouden en verbind dit aan uw concentratie op het witte licht. Vraag niet hoe en waarom, maak er geen plechtigheid van, stel alleen: Ik zal uittreden en het belangrijke van die uittreding zal ik mij herinneren. Dat blijkt in 9 van de 10 gevallen te werken. Herhaalt u het laten we zeggen 20 keer, dan is in 99 van de 100 gevallen enig resultaat kenbaar.

Een ander zegt: Ik zou zo graag helderziend zijn. Nu, dat is ook niet iets wat altijd even leuk is. Stel u voor dat u onbeheerst helderziend bent. U loopt door een straat en u komt daar de astrale projecties van de schrikbeelden van anderen tegen. U ziet daar misschien nog een verminkte automobilist die nog aan het lijden is, omdat hij niet begrijpt dat hij al lang is begraven. Dat zijn geen leuke ervaringen. Of u spreekt iemand en als u anderen raar naar u ziet kijken, realiseert u zich ineens: die ander is er niet; het is een geest.

Streef die dingen nooit na. Maar indien u een helderziende waarneming nodig heeft en u heeft er werkelijk een reden voor, niet alleen maar "het zou zo leuk zijn" of "ik zou het ook zo graag willen", dan kunt u zich het best concentreren op het blauwe licht.

Verbind altijd uw waarneming aan een bepaalde opdracht. Stel, dat alleen in dit geval deze paranormale capaciteit wordt geactiveerd. U zult dan inderdaad waarnemingen doen. U zult ontdekken dat er in u allerlei associaties en gedachten opwellen die u volkomen vreemd zijn. Volsta daarmee. Op deze manier

kunt u veel van de toekomst aanvoelen en kunt u veel daarvan ook verwerken. Een onbeheerste helderziendheid is eerder een vloek dan een zegen. Zorg ervoor dat u uw gaven niet probeert te ontwikkelen zonder allereerst te streven naar de beheersing ervan.

Wat genezende krachten betreft, wij hebben het al zo vaak gezegd: Genezende kracht is geen kwestie van overleg. Het is ook geen kwestie van wetenschap. De wetenschap hebben we misschien nodig, omdat we voor onszelf begrip moeten hebben van wat we doen. Eigenlijk is dat bijkomstig. De wetenschap hebben we nodig om het gebruik en het projecteren van de krachten voor ons aanvaardbaar te maken. Wij passen dan de juiste procedure toe. Wij gebruiken daarvoor dan geel licht of in enkele gevallen rood licht.

Stel u gewoon de projectie voor. Zorg dat u (ik heb regels daarvoor gegeven) zo goed mogelijk beantwoordt aan de kracht. Wanneer u eenmaal de projectie tot stand heeft gebracht, probeer haar niet langdurig aan te houden. Er zijn mensen die denken, dat ze op dat terrein moeten functioneren als een soort zoeklicht: een voortdurende straal van genezing. De doordringingskracht van een dergelijke werkwijze is over het algemeen gering. Als we ons echter voorstellen dat we werken als een laserkanon bij wijze van spreken en we zenden die straal uit, dan doen we het kort, explosief. Blijf er niet te lang mee bezig. En als u toch het gevoel heeft dat u het enige tijd moet aanhouden, al is het maar om voor uzelf te weten dat u er aandacht aan schenkt, beperk het tot 3 à 5 minuten, dat is voldoende.

Wilt u dergelijke krachten gebruiken om te voorkomen dat er invloeden van buiten doordringen (afschermingen e.d.), dan moet u zich ook realiseren: Afscherming is geen kwestie van een continu proces. Afscherming betekent eenvoudig dat we een ander of onszelf wat dat betreft zo sterk opladen met een kracht, dat daardoor krachten van buiten niet meer kunnen doordringen. Ik zou het het liefst willen vergelijken met een tram, een autobus of een metrowagon. Kijk, als die helemaal vol is, zodat er niemand meer bij kan, dan kan de grootste geweldenaar alleen maar tegen de deur schoppen terwijl hij dichtgaat. Maar als je ruimte laat, kan de ander naar binnen. Als wij weten, dat wij door zwart worden aangevallen, dan zullen we ons concentreren op wit. Als wij gevuld zijn met wit licht, kan zwart niet binnen komen. Overvol, gesloten! Je kunt het ook doen door cirkeltjes te trekken en al dergelijk dingen. Maar in feite is dat alleen maar een afstemmingsmethode.

Als u denkt: ik word door dromen belaagd die mij door anderen worden gezonden en ik wil ze liever niet hebben, vul uzelf met b.v. het mystieke licht: paarsachtig blauw. Stel u daarop volledig in. Verzadig u eraan. En dan niet in de zin van: nu blijf ik daar voortdurend mee bezig, maar gewoon: ik wil die kracht nu aanvoelen. Ik richt die kracht nu op mijzelf. Vanaf dat ogenblik bent u geladen met een mystieke inhoud. Dat betekent, dat allerlei beelden die daar niet bij passen niet kunnen binnendringen. Het is allemaal tamelijk eenvoudig.

Dan zijn er ook mensen die zeggen: Ik zou het zo leuk vinden om nu eens allerlei paranormale dingen te doen. Kan ik geen medium worden? Nu, in de eerste plaats is ongeveer 50 % van de mensheid op de een of andere manier al mediamiek. Dat wil zeggen, dat ze die gevoeligheid ook bezitten zonder verdere training of ontwikkeling. In principe kan elke mens medium zijn. Maar als je niet kunt tekenen, dan moet je niet proberen een Rubens te worden voordat je tekenen hebt geleerd.

Mediumschap is contact hebben met de wereld van de geest. Maar als je de wereld van de geest opzoekt, dan kun je het best uitgaan van het geloof: de kleur groen. Daardoor kun je je richten op een bepaalde wereld.

Probeer nooit een specifieke geest aan de lijn te krijgen. Het is misschien erg aantrekkelijk om eens met Descartes te discussiëren. En wat dat betreft ook Cleopatra en la belle Hélène op de voorgrond te zien komen vanuit feministisch standpunt, maar als u dat probeert te doen, dan scheidt u

eigenlijk zelf een vorm. Wie die vorm vult, weet u niet. Dus richt u maar op een bepaalde wereld. Zeg dan: Ik wil voor deze wereld ontvankelijk zijn. Stel geen verdere bepalingen en ontspan u. Praat gewoon over dingen. Werk ergens aan. U zult merken dat u inspiraties krijgt. Als u die in voldoende mate heeft, komt vanzelf wel het ogenblik dat veel verder gaat dan uw bewustzijn toelaat. Als u later hoort wat u heeft gezegd, dan zegt u: Heb ik dat gezegd? Hoe kom ik eraan? Vandaaruit komt u dan in de richting van de trance-toestand.

Een trance-toestand is gevaarlijk, zeker als je geen beheersing hebt. Alleen iemand die in staat is zichzelf te programmeren op een zodanige manier dat alleen één bepaalde entiteit toegang heeft en dat bij het terugtrekken van die entiteit automatisch de eigen persoonlijkheid wordt hernomen, die heeft enige mogelijkheid om dat zonder schade te doen tot in de dieptrance toe. In alle andere gevallen blijft de deur op een kier staan; dan weet je nooit wie er binnenkomt. Je kunt je dan wel op een wereld afstemmen, maar om dat tot stand te brengen moet je je geestelijke instelling door een aantal werelden heen daarop richten. In al die andere werelden kunnen ze dan de deur ook open krijgen. Dus mediumschap brengt risico's met zich mee. Begrijp dat goed!

Het beheersen van het mediumschap is ook weer geen kwestie van allerlei bewuste procedures. Het is een kwestie van innerlijk weten. Het is een opdracht die je één keer aan jezelf geeft en dan eigenlijk tot een gewoonte wordt: Ik laat slechts één persoonlijkheid toe, daarna herneem ik mijn eigen wezen. U kunt ook nog verder gaan en erbij zeggen: Ik doe dat na een bepaalde tijd. U kunt zelfs een tijdsduur stellen voor de periode dat u de beheersing van uw lichaam of van een deel van uw capaciteiten overlaat aan een entiteit. Houdt u daaraan.

Mediamiciteit heeft alleen dan zin en betekenis, indien een direct contact met de geest betere en vollediger resultaten geeft dan u zelf tot stand zou kunnen brengen. Overweeg in elk geval in hoeverre dit noodzakelijk is. In 99 van de 100 om niet te zeggen 999 van de 1000 gevallen kunt u rustig volstaan met een beetje inspiratie. Als u zich instelt (neem daarvoor groen, de geloofsstraal) op een aanvulling van uw eigen tekort aan weten etc., dan zult u die krijgen.

Ik heb geprobeerd om slechts enkele punten aan te stippen. Er zijn er natuurlijk veel meer.

Mensen willen b.v. graag telekineet zijn. Er zijn zelfs roulettespelers die daar voortdurend van dromen. Dobbelaars, die daar werkelijk heel veel voor over zouden hebben. Telekinese is een normale kwaliteit of eigenschap. Ze kan echter slechts op twee manieren optreden:

- a. bij een volledig onevenwichtige persoon, die heel onbeheerste en onbewuste uitingen tot stand brengt: poltergeist bij mensen in de adolescentie;
- b. bij volledig bewuste en beheerste projectie; maar die kan eerst worden bereikt, als men daar a.h.w. voortdurend zelf op hamert.

De kracht, die erbij hoort is de rood-kracht. Dit betekent, dat uw acties in feite een voorbereiding zijn voor de kwaliteit die u wilt bezitten en dat er voor u een verband moet bestaan tussen de actie en het gebruik van de kwaliteit en de kracht, indien u dit bezit. Is dit niet het geval, dan krijgt u allerlei onberekenbare resultaten. Dan krijgt u te maken met mensen, die denken aan een schone vloeistof en niet beseffen dat het ook zoutzuur kan zijn.

Heeft u de kwaliteit enigszins ontwikkeld, experimenteer er zelf mee. Houd uw experimenten beperkt. Beperk vooral ook de duur ervan. Een beginnende zal aan een poging van 5 à 10 minuten een zekere mate van uitgeput zijn kunnen overhouden. Neem nooit teveel hooi op uw vork.

Telekinese heeft u maar in noodgevallen nodig. Maar als u lichamenlijk geen enkele andere mogelijkheid heeft om iets tot stand te brengen, dan kunt

u zich daarop concentreren. Ga uit van de rood-factor en dus ook van uw eigen lichamelijke activiteit en beweging, terwijl u zich daarop concentreert. Projecteer dan de kracht alsof u (maar nu in gedachten) manipulaties volbrengt, b.v. eendobbelsteen nog een tikje geven zodat die geen 5 maar 6 laat zien. U zult ontdekken dat u op deze manier inderdaad deze kracht gedurende enige tijd kunt ontwikkelen. U krijgt gevoel ervoor en op den duur kunt u ook zonder concentratie deze kracht gebruiken voor zover ze in u aanwezig is.

Is ze op een bepaald ogenblik werkelijk nodig (b.v. om een schakelaar om te draaien waar u in een noodsituatie niet meer bij kunt komen) en u heeft die kracht niet, stel u in op geel. Laadt u op met levenskracht. Schakel dan over op een beweging, hoe gering ook. Als u niet anders kunt, tril desnoods met de neusvleugels of probeer te wapperen met de oren. Verbind daaraan het idee van deze kracht. Onmiddellijk daarna stelt u zich voor dat u een niet-stoffelijk armpje uitsteekt om die schakelaar om te draaien. U zult merken dat u dat tot op een behoorlijke afstand kunt doen en met betrekkelijk geringe training, maar dat het u veel meer kracht kost om op deze manier een schakelaar over te halen dan dat het u anders zou kosten om een buffet of een piano te verplaatsen. Dit laatste als waarschuwing.

Werken met kracht houdt dus een enorm aantal mogelijkheden in. Maar er is altijd weer iets dat ons zegt: De mogelijkheden van het werken met krachten moeten beperkt worden tot het noodzakelijke.

De krachten waarover we beschikken zijn krachten, die in ons leven voortdurend een rol spelen en ook in de wereld om ons heen. Soms hebben wij die kracht nodig en dat is altijd op een ogenblik, dat wij geen andere mogelijkheid hebben.

Als u iemand niet kunt genezen omdat u geen scholing heeft gehad, dan kunt u misschien toch een genezende kracht daarheen sturen.

Als u lichamen niet meer de mogelijkheid heeft om u te verroeren en het is werkelijk van het allergrootste belang dat er toch een handeling wordt volvoert, dan kunt u die telekinetische vermogens gebruiken.

Als u werkelijk niet weet hoe u ergens mee verder moet gaan, dan kunt u de inspiratie en desnoods op den duur de trance gebruiken. Maar het kost veel minder moeite om, als het maar even kan, het zonder dat te doen. Realiseer u dat.

Het werken met krachten is het aanvullen van hetgeen wij stoffelijk zijn en hetgeen wij stoffelijk kunnen, wanneer wij op aarde leven. Eens, later, wanneer u in de geest bent, zullen al uw zintuiglijke en normale mogelijkheden worden vervangen door het gebruik van die krachten. Maar nu bent u nog niet zo ver.

U leeft op aarde. Dat wil zeggen dat die krachten voor u belangrijk zijn als een aanvulling van uw stoffelijke mogelijkheden, maar dat ze niet mogen functioneren als een vervanging daarvan op welk terrein dan ook.

Er rest mij nu nog één punt dat we anders over het hoofd zouden zien. Werken met krachten is altijd werken. Er bestaat geen kosmische automaat die iets voor niets levert. Ook de transformator verbruikt energie en zet die om in warmte. Een mens zet een deel van zijn zenuwkracht en zijn levensstromen in, wanneer hij werkt met paranormale krachten.

Nu bestaat er een bijgeloof dat zegt: De kracht die je geeft wordt onmiddellijk aangevuld. Het is alsof je zegt: Ik heb een vulgat in een tank met een doorsnede van één centimeter en ik heb een uitlaat erop zitten met een doorsnede van 50 cm. Als ik die uitlaat openzet, dan begint het boven te lopen en dus kan ik doorgaan. Dat is niet waar, omdat de uitstroomsnelheid altijd groter is dan de instroomsnelheid. En dat is nu wat bij de meeste mensen het geval is. U kunt in mindere mate energie opnemen dan u haar kunt uitzenden.

Wanneer u - op welke wijze dan ook - werkt met krachten, dan moet u met dit effect rekening houden. Er is na elke prestatie (dat geldt ook voor de-

genen die dit vak volledig beheersen) een periode van herstel noodzakelijk wil men de mogelijkheid behouden om voortdurend op hetzelfde niveau en met hetzelfde vermogen te werken. Verwaarloost u dit, dan kunt u enige tijd inderdaad grote prestaties leveren. Daarna echter blijkt, dat uw eigen krachten steeds meer worden aangetast. In dit verval van de krachten wordt een groot gedeelte van hetgeen u probeert te projecteren of wat u probeert te doen met welke kracht dan ook geperverteerd. Dat wil zeggen: het treedt in een vergelijkbare, maar niet meer juiste vorm op. En dat is het gevaarlijkste dat er kan gebeuren.

Wie werkt met krachten, moet zich altijd de mogelijkheid gunnen na een prestatie of misschien enkele prestaties om indien het hard nodig is, zich eerst volledig te ontspannen en zich op te laden. Daar kan voor de gemiddelde mens met zijn gemiddeld opnamevermogen van energieën uit de kosmos en uit de geest gelden, dat elke intense uitstraling van kracht of elk intens gebruik van deze kracht moet worden gevolgd door een periode, die tenminste vijfmaal die tijd bedraagt. Dus als u vijf min. bezig bent, heeft u 25 min. ontspanning nodig waarbij een absolute ontspanning dient te volgen en bovendien (dat moogt u niet vergeten!) dient u zich ook mentaal bezig te houden met geheel andere zaken, zodat die geestelijke waarden zelfs in uw inactiviteit niet meer op de achtergrond blijven meespelen. Indien u met dit alles rekening houdt, zal het werken met krachten u meevallen.

Denk niet, dat u onmiddellijk wonderen kunt doen; dat moet geleerd worden. Maar zelfs met de aanwijzingen die u in de loop der tijd in deze cursus heeft gekregen, kunt u zeer veel doen. Eerst beginnen met het kleine, later met een steeds juiste begrip en met steeds ninder omslag ook het grotere.

Ik wil mijn bijdrage voor vanavond beëindigen met de wens dat u allen zult leren om vanuit het kleine over te gaan naar het grote. En dat u vanuit dit grote kunt werken aan het bewustzijn dat alle krachten voor u steeds meer kenbaar zal maken.

-:-

HET PARANORMALE.

Het paranormale is eigenlijk een vreemde situatie, want paranormaal is in de ogen van velen gelijk aan abnormaal. Men meent, dat het paranormale pas tamelijk normaal kan zijn, indien het wetenschappelijk bewezen is. Aan de andere kant echter kun je het paranormale alleen maar exploiteren of produceren, indien je eerst al je weten op het schap zet. Dat is de grote moeilijkheid waarmee we zitten.

Het paranormale is eigenlijk zo normaal, dat het abnormaal is dat zo weinig mensen het paranormale gebruiken. Ik heb er een eigen visie op ontwikkeld en aangezien u geen bepaalde visie schijnt te hebben op datgene wat noodzakelijk behandeld dient te worden, heb ik gedacht om daar enige punten over op te sommen.

Of u het weet of niet, u bent paranormaal. Wanneer u gebruikmaakt van het totaal van uw gevoelens en van uw mogelijkheden, dan zult u heel vaak niet rationeel handelen. Dat wil zeggen, dat u niet redelijk overlegd han-

delt, maar dat u pas later redelijk verklaart waarom u zo heeft gehandeld, nadat u intuïtief het juiste had gedaan. De grote moeilijkheid daarbij is, dat heel veel mensen zich daardoor enigszins gedrukt voelen. Zij wisten eigenlijk niet precies waaraan ze waren begonnen en dus moesten ze van een ander nog eens horen dat het goed was. Waarvoor is dat eigenlijk nodig?

Er bestaat in Nederland een gezegde dat men de boom aan de vrucht kan kennen. Wat kunt u tot stand brengen redelijk of niet-redelijk? Dat is het enige dat telt. Als u op een niet-redelijke manier iets tot stand brengt, dan heeft u daarmee bewezen dat u redelijker heeft gehandeld dan degenen die eerst met de rede proberen te bewijzen wat ze moeten doen, waarna ze dan meestal weinig goeds tot stand brengen. Dus, realiseer het u even: u bent paranormaal begaafd. Waarom "begaafd"? Wel, omdat het iets is wat men niet kan leren; tenminste dat denken de mensen.

Eigenlijk is het hele leven een scholing waarin het paranormale een grote rol speelt. Als je kijkt naar kinderen, dan hebben ze allerlei eigenaardigheden die, als je daarop let, aantonen dat ze ook niet-zintuiglijk waarnemen, dus aanvoelen; dat ze zaken die ze niet kunnen begrijpen toch juist interpreteren en ga zo maar verder. En dat ze vaak tevoren een aversie hebben voor dingen, die ze anders leuk zouden vinden alleen maar omdat later blijkt, dat het verkeerd afloopt. Kinderen hebben dat dus. U kunt het wel vergeten, maar dat wil nog niet zeggen dat u die kwaliteiten niet heeft. De mensen zouden veel meer moeten worden opgevoed in het begrip dat ook intuïtie, ook die onbestemde gevoelens zin en betekenis hebben. Dan leer je het gebruiken. Dus het is geen gave, want je kunt het wel degelijk leren.

Je kunt door ervaring leren hoe dat wat paranormaal heet in het normale leven als een normale factor kan worden ingevoegd waardoor de mens heerster leeft, juistere reageert en meer datgene tot stand kan brengen wat werkelijk voor hem en vaak ook voor de wereld beter is.

Maar ja, wie wil er beter van worden tegenwoordig? Beter wil men alleen worden door hogere tarieven. En het wonderlijke is juist, dat het paranormale niet in tarieven is uit te drukken, ook al zijn er wel mensen die dat proberen te doen en dan weinig paranormaal presteren, maar een meer dan normaal inkomen eraan overhouden. Als u het zo bekijkt, zou ik ook nog willen opmerken:

De wereld rond u omvat buiten de u bekende dimensies nog tenminste vier andere dimensies buiten de tijd. Elk van die dimensies heeft invloed op uw wezen. Met elk van deze afzonderlijke mogelijkheden bent u voortdurend verbonden. Al datgene wat daaruit voortkomt, past echter niet in het rationele beeld van uw wereld. Als je begint te beseffen hoeveel onbekende factoren er rond je zijn en voortdurend invloed hebben op je leven, dan zul je er misschien ook toe komen die onbekende factoren evenveel belang toe te meten als alle bekende. Pas als je dat doet, zul je inderdaad bewuster en wijzer worden.

De meeste mensen zeggen: Wijzer worden? Als ik ooit wijzer word, dan is het een wijzer op de Big Ben. Daar heb je ook de grote wijzer en de kleine wijzer. Heel veel wijzen zouden voor een dergelijke wijzer zeer geschikt zijn. Zij kunnen nl. de tijd feilloos aangeven, maar voor de rest deugt er niet veel van.

Als u in uw leven en in uw kwaliteiten nu eens probeert het paranormale te rangschikken onder de bekende factoren, dan zal u in de eerste plaats blijken dat de tijd geen vaste waarde is. Niet alleen dat ze voor u in ervaringen een variabele waarde is, maar de tijd blijkt bovendien niet te verdelen te zijn in uw bewustzijn, in uw verleden, heden en toekomst. Al deze factoren vloeien altijd samen. Elk ogenblik van heden bevat een deel van het verleden en een deel van de toekomst, ook als die toekomst niet redelijk kenbaar is en een deel van het verleden misschien niet bewust werd beleefd. Die dingen zijn in uzelf terug te vinden.

In mij heb ik dus een bron waardoor ik zowel het verleden juister kan leren rangschikken als ook de toekomst juister kan kennen zodat ik beter geprepareerd in die toekomst reageer vanuit mijn eigen stoffelijke mogelijkheden. Ik denk, dat elke mens dat kan doen. Er zijn er wel een hoop die zeggen, dat ze het niet kunnen. Dat komt, omdat ze zo gewend zijn dat ze het niet kunnen, dat ze niet willen kennen wat er in hen leeft en daardoor inderdaad de kunde verliezen die elke mens eigenlijk aangeboren schijnt te zijn, want hij is een wezen dat behoort tot alle dimensies en tot alle sferen, niet alleen maar tot een enkele sfeer.

De grote moeilijkheid is verder dat heel veel mensen denken: ik heb wel energie, ik heb wel kracht, maar wat kan ik daarmee doen? Als je ziet wat de meesten ermee doen, dan is dat niet veel goeds. De meeste mensen die op het ogenblik meewerken aan de energiebesparing doen het door te gaan zitten, vooral als het voor vier jaar is tegen een goed salaris. De werkelijkheid is eigenlijk deze:

Wij gebruiken onze krachten en energieën onvoldoende en worden daardoor steeds meer afhankelijk van de krachten buiten ons. Dat gaat zelfs op voor uw energieprobleem. Als u namelijk uw lichaam leert beheersen, dan kunt u ook uw lichaamstemperatuur beheersen. Als u dat kunt, dan zal uw behoefte aan externe warmte in verhouding kleiner worden, zodat uw energieverbruik naar buiten toe veel geringer wordt en u zelf betrekkelijk weinig energie hoeft op te brengen om die aanpassing te bereiken. Voor een kamer met 30 vierkante meter vloeroppervlakte en een gemiddelde hoogte van 2 meter is heel wat warmte nodig om die ruimte op temperatuur te brengen. Zeg, dat u een gemiddelde temperatuur van 25 gr. lekker vindt. Stel nu dat u uw lichaam (hoeveel inhoud heeft dat niet; dat is veel en veel minder) eenvoudig aanpast door uw lichaamstemperatuur in overeenstemming te brengen met de externe omstandigheden. Dan blijkt, dat u misschien 1/500 van die energie zelf nodig heeft. Die energie kunt u dan verkrijgen door wat te eten b.v.

De mensen hebben ook hun eigen kerkelijk geloof. Deze mensen pleiten overal voor een zoutarm dieet. Dat is misschien zelfs gezonder. Maar ik zou zeggen: juist in een geestelijke wereld moet u leren alles met een korrel zout te nemen, want als u overal dat korreltje zout bijvoegt, dan blijft u uzelf. Maar als u waarden van buiten klakkeloos overneemt, dan maakt u uzelf tot gevangene van de denkbeelden van anderen. Uw eigen denkbeelden zijn in feite de begrenzing van uw mogelijkheden. Een situatie waarin menig- een verkeert. Waar het eigenlijk om gaat is dit:

Wij leven in een wereld waar men in ons denken mogelijk en onmogelijk zo scherp van elkaar gescheiden heeft dat we niet meer in staat zijn om de grens, die we zelf hebben ontworpen, te overschrijden. In de geestelijke werkelijkheid echter is dat anders. Daar is de grens van mogelijk een grens die steeds wijder wordt, omdat we steeds grijpen naar het schijnbaar onmogelijke.

Iemand, die zich met het paranormale bezighoudt, zal ontdekken dat het juist dit grijpen naar het schijnbaar onmogelijke is waardoor de mogelijkheden groter worden. U moet niet uitgaan van zekerheden, want zekerheden zijn gelijktijdig begrenzingen. Het is juist het onzekere element in het leven - onverschillig op welk terrein - dat u helpt om uw ervaringen te vergroten, maar gelijktijdig ook uw persoonlijk leven een verdieping, een inhoud geeft. Het is niet altijd een prettige, maar het is inderdaad een intensifiëring. De betekenis der dingen wordt groter naarmate de onberekenbaarheid ervan meer voor u spreekt. Ik meen, dat dat voor sommige mensen toch wel een hart onder de riem zou zijn.

Als u onberekenbaar bent, is dat niet erg. Zolang die onberekenbaarheid maar niet een kwestie is van grilligheid, maar van een reageren op de mogelijkheden zoals u ze op dat ogenblik ziet plus een voortdurend uitgrijpen naar het schijnbaar onmogelijke dat nog net binnen uw voorstellingsvermogen ligt.

Er zijn mensen die een heel kleine wereld kennen. Tegenwoordig zijn er niet meer zoveel, maar in mijn tijd heb ik mensen gekend, die in een dorp zaten waar ze in 80 jaar niet uit zijn geweest. Maar ze hadden nog geluk; het kerkhof lag buiten de grens van het dorp, dus kwamen ze tenminste nog één keer buiten het dorp. Die mensen wisten niet wat een stad was. Ze hadden er wel ideeën over, maar die waren absoluut foutief. Zij hadden ideeën over mensen die elders woonden, maar die hadden niets te maken met de werkelijkheid. Ze hadden voorstellingen van allerlei zaken waar ze wel eens van hadden gehoord, de zee e.d. Ze dachten waarschijnlijk dat de zee zo iets was als een ven maar dan een beetje groter. Bent u eigenlijk vaak niet net zo?

U probeert het rationeel aan te pakken en u zit in uw eigen stoffelijke wereld gevangen. Maar, en nu komen de punten die misschien voor het paranormale van belang zijn: elke keer, als je spotaan grijpt naar het onmogelijke, blijkt dat een deel daarvan tot de mogelijkheden heeft behoord. Dat is nu het belangrijke. Niet dat je niet alles wat je je voorstelt kunt waarmaken, maar dat je steeds iets meer kunt waarmaken dan je waarschijnlijk vond, want hierdoor wordt je horizon steeds wijder. Er bestaat dan geen vaste grens meer. Daardoor kun je ook je intuïtie, de geestelijke krachten die rond je zijn, de contacten met entiteiten voortdurend uitbreiden, want je reageert op alles niet omdat het mogelijk is, maar omdat het in verschijning treedt. Je probeert niet het verschijnsel te verklaren, je probeert het eerst te gebruiken.

Een boer had regen nodig. Vroeger wist hij niet waar die vandaan kwam. Hij dacht misschien van de goden, of dat er ergens een lek zat in de hemel. Er waren zelfs mensen die zeiden: Alle engeltjes staan op de wolken te plassen. Die voorstelling deed echter niets af aan de vruchtbaarheid van de grond.

U heeft in u de kracht om uw gedachten te projecteren en daarmee anderen te bereiken. Niet de manier waarop het moet worden verklaard is belangrijk, maar het feit dat u door concentratie bepaalde gedachten aan anderen kunt overbrengen. Dan is het ook niet belangrijk dat de ander precies woordelijk uw gedachten overneemt. Belangrijk is, dat de ander de inhoud van uw gedachten, de werkelijke bedoeling ervan kan opvangen.

Als u niet probeert woordelijk over te brengen, maar gewoon uw signalen naar anderen laat uitgaan om daarmee een bedoeling over te brengen of een bepaalde boodschap zonder dat de woorden belangrijk zijn, dan zult u merken dat u heel wat meer paranormale begaafdheid bezit op dat terrein dan u dacht. Men heeft veel meer telepathische vermogens dan over het algemeen wordt aangenomen. Maar omdat men kijkt naar letterlijkheden, gaat een groot gedeelte daarvan teloor. Men vertrouwt het niet meer.

U heeft ook grote paranormale vermogens als het gaat om genezing. Bijna elke mens kan een ander wel door handoplegging of anderszins genezen of een beetje beter maken. Maar als u daarin niet gelooft of meent eerst te moeten weten hoe het in elkaar zit, dan blijkt dat u heel weinig kunt. Het is juist als u spontaan reageert met een weten waarvan u de oorsprong misschien niet kent, met een kracht waarvan u de bron niet weet en dan een resultaat tot stand brengt waarmee u bewijst dat u werkelijk begaafd bent.

Kijk, als er 8 dimensies zijn, dan moet je niet denken dat je al die dimensies kunt omschrijven of ze zelfs maar redelijk kunt benaderen. Zelfs onze wereld van de geest is voor de meeste mensen absoluut onvoorstelbaar, tenzij ze haar omzetten in stoffelijke beelden die uit de aard der zaak voor een groot gedeelte weer onjuist zijn. Zo is het ook met uw begaafdheid.

Als u werkelijk op afstand wilt waarnemen, dan moet u zich gewoon voorstellen dat u het doet. Niet zeggen: Dat wordt toch maar een fantasie. Neen, gewoon fantaseren en dan kijken wat ervan uitkomt. Dan blijkt heel vaak dat u toch dingen waarneemt die u niet had kunnen weten. Op die manier kunt u steeds verder komen. De fantasie wordt onbelangrijker en de inkomende fei-

ten worden steeds belangrijker. U kunt dan leren waarnemen op afstand.

Er zijn mensen die zeggen: Ja, de geest, het is zo prettig als je ermee in contact komt. Wat dat betreft heb ik heel wat bezoek zo nu en dan.

Contact met de geest is geen kwestie van een spook dat komt kijken of van iemand die tegen een portretlijstje zit te tikken. Dat is vaak een houtworm in een houten pot. Het contact met een geest is eerder een sfeer; het is een gevoel. Het is een soort oversluierd worden, je verbonden voelen met iemand zonder dat je weet waarom. Misschien ineens denken aan iemand zonder aanwijsbare reden. Dat is contact met de geest. Als je dat dan als normaal en spontaan aanvaardt, dan zul je ontdekken dat daar nog heel wat dingen bijkomen, dat er steeds meer van die elementen komen. Dan breidt je bewustzijn zich uit en kun je op den duur wel zo ver komen dat je een gesprek kunt voeren met de geest en dat de inhoud van hetgeen de geest wil mededelen door jou verwoord kan worden. Maar dat duurt enige tijd. Je moet eerst beginnen. Je moet letten op de sfeer, op de nabijheid en dan komt de rest wel.

Je kunt zeggen: Ik wil uittreden naar Zomerland.

Zomerland is een droom, vrienden. Je kunt die droom beleven, zeker. Maar de werkelijkheid van die droom ligt toch achter die woorden en wat daar achter verborgen ligt. Het werkelijke Zomerland is een gevoel plus een aantal contacten. Daaruit ontstaat dat geheel. Probeer dan niet eerst te kijken of daar tulpenstaan. Het gaat er niet om of er mooie bloemetjes, vliedertjes en vogeltjes zijn. Het gaat erom of u een contact kunt aanvoelen, of u een bepaalde sfeer kunt beleven. De beelden die erbij komen zijn van minder belang. Op die manier kunt u werkelijk verder komen. Dat vermogen heeft u allemaal, want elke mens kent die verbondenheid.

Elke mens heeft op een gegeven ogenblik het gevoel: hier is een contact, hier is een boodschap. Alleen, het is vaak moeilijk om het uit te drukken. Maar dat is toch niet belangrijk, als je het maar beleven kunt.

Er zijn mensen die zeggen: Er zijn hemelse krachten. Die zijn er inderdaad. En de andere kant (de hel) laat zich ook niet onbetuigd. Het is net Ajax en Feijenoord. Maar die krachten zijn niet werkelijke krachten, ook niet als wij ze personifiëren. Ze zijn emotionele toestanden, want ook de geest kent zijn emoties. Deze emotionele toestanden kunnen wij zelf veranderen door onze innerlijke afstemming te veranderen. Dat kunnen we doen met suggestieve beelden, maar net zo goed door gewoon het gevoel van het licht te aanvaarden. Als wij dat licht in ons kunnen aanvoelen en aanvaarden, dan verdwijnt de rest vanzelf. Dus zelfs na de dood heb je die mogelijkheid. Je bent niet gebonden aan bepaalde verschijnselen of vormen. Als u op aarde leeft, dan heeft u die gebondenheid t.a.v. uw lichaam, maar verder niet.

Als ik kijk naar dat paranormale gedoe, dan vraag ik mij altijd af waarom ze daarvoor een leerstoel hebben. Het lijkt mij toe, dat men voor parapsychologie een leerstoel heeft ingesteld om de mensen de mogelijkheid te geven wetenschappelijk tegen de werkelijkheid aan te schoppen, ofschoon degenen die erop zitten grote parapsychologen zijn die zeker niet op een schopstoel zitten. Ze geven zelf wel zo nu en dan een trap weg natuurlijk.

Parapsychologie. Het woord zegt het al: het is de psyche. Maar de psyche is een totaliteit. Para is alleen maar een uitdrukking die we gebruiken om het boven het stoffelijk uitgaand geconstateerde aan te duiden.

U heeft de kracht om een medemens te genezen, heb ik net gezegd.

Maar dan moet u wel geloven dat u het kunt. U moet dan niet zeggen: Ik kan het niet en een ander kan het wel. Het is zo, dat u altijd weer de moed moet hebben om verder te grijpen, experimenteren a.h.w. Het experiment is de werkelijke achtergrond van de geestelijke gaven. Al datgene wat u door uw wezen als eigenschappen bezit kunt u leren gebruiken, indien u het hanteert.

Als u als kind op de wereld komt, moet u ook leren lopen. U verwacht toch niet dat u op een gegeven ogenblik een kind geboren ziet worden en dat

het onmiddellijk uit zijn wieg stapt en tegen moeder zegt: Ik ga nog even een blokje om voor het eten, en dan Nurmi (Fins hardloper) imiteert. Realiseer u dat gewoon. U moet het eerst leren.

Als u een lichaam heeft, zit u in een voertuig. Als u in een nieuwe auto stapt, dan wilt u ook eerst even weten wat de versnelling doet. U bent heel voorzichtig totdat u de afmetingen kent en dan durft u er voluit mee te rijden, nietwaar. Waarom is uw lichaam anders? Waarom zegt u ook: Ik heb het nu al zo lang niet gedaan, dus het kan niet. Maar het zit onder de motorkap; u kunt het eruit halen. Maar dan moet u wel de moed hebben om iets verder te gaan dan het gebruik. Dit is nu hetgeen ik over het paranormale zou willen zeggen. Dus om het nog eens scherp te stellen:

Het paranormale is het normale dat zo volledig wordt gebruikt dat het anderen verbaasd doet staan.

De kracht van de geest en de kracht van God zijn de krachten die in elk wezen aanwezig zijn en door elk wezen geopenbaard kunnen worden voor zover dit wezen het voor zichzelf niet onmogelijk maakt door niet te geloven aan zichzelf als een werkende kracht, die uit het Goddelijke stamt en waarin het totaal van de geestelijke harmonieën mede vertegenwoordigd kan zijn.

Elke mogelijkheid, die je vanuit jezelf voortbrengt, is niet alleen maar een bereiking naar buiten toe. Het is gelijktijdig een verdieping van je innerlijk weten omtrent jezelf. Want niemand kan zichzelf helemaal kennen, als hij niet het geheel van zijn geestelijke kwaliteiten en eigenschappen evenzeer heeft erkend als de uiterlijkheden en de denkbeelden waarmee hij is opgevoed.

Achter alle werkelijkheid zoals wij die beschouwen schuilt weer een andere werkelijkheid. Dit geldt voor de geest en voor de stof. Het is de kunst te leven volgens de waarden en wetten van onze onmiddellijke werkelijkheid zonder de andere werkelijkheid uit te sluiten.

Het paranormale is niets anders dan het samenbrengen van het geheel van onze mogelijkheden, ook binnen de uiting van onze beperktheid t.a.v. één wereld of één mogelijkheid die wij op dit moment als de voornaamste ervaren.

De lichtende krachten die rond ons zijn, zijn altijd rond ons. Zij treden niet in golven op, maar wij ervaren ze in golven. Indien wij de mogelijkheid vinden de kracht zelf in ons te ervaren, zullen geen golven ons kunnen beïnvloeden. Maar op het ogenblik, dat wij stuurloos zijnde niet beseffen hoezeer die kracht in ons aanwezig is en uit ons voortdurend kan worden geactiveerd, zullen wij door de golven van kracht die buiten ons kenbaar worden heen en weer worden geworpen zonder dat we weten wat er gebeurt.

Tot bewustzijn komen van jezelf is niets anders dan je bewustworden van het geheel van je gaven; en dat omvat ook het z.g. paranormale.

Er zijn mensen die graag een recept willen hebben. Als het over koken gaat dan vragen ze b.v.: Hoe maak je het lekkerst kalfsniertjes klaar? Heb je het over paranormale eigenschappen, dan zeggen ze: Hoe kan ik zo snel mogelijk helderziend zijn, mensen genezen enz. Mijn antwoord is dit:

Voor het geestelijke bestaan er geen recepten, omdat elke psyche in zichzelf een afzonderlijke samenstelling is van geestelijke achtergronden, levenservaringen uit vorige levens plus drijfveren van opvoeding en conditionering in dit leven. U moet zelf daarin de samenvoeging vinden waardoor u het zoveel mogelijk juist leert uiten. Maar ontken niets. Alles wat geuit wordt op aarde is ergens waar, ook als het voor u op dit ogenblik een leugen schijnt. Als u zich dit realiseert, dan zult u zeggen: Alle waarden die ik ontmoet, zullen betekenis hebben. Ik moet die uitzoeken welke voor mij op dit ogenblik een persoonlijke betekenis hebben en daarmee werken. En dit is nu weer iets waar de meeste mensen bezwaar tegen hebben.

Er zijn een hoop mensen die zeggen: Ik wil graag geestelijk werken, maar dan moet ik eerst subsidie hebben. U krijgt subsidie, want voor elke kracht die u zelf probeert op te wekken en voort te brengen krijgt u door het harmonisch effect vanzelf een toevoeging van energieën die die de uwe verre overtreffen. Het enige is: u kunt er niet zwart mee verdienen. Datgene wat u krijgt, krijgt u alleen voor een bepaald doel en u kunt het ook alleen aan dat bepaalde doel besteden. Het is dus zo: Elke keer, als u een doel vindt waarin u werkelijk gelooft en werkelijk met geheel uw kracht u daarop richt, zult u al datgene wat harmonisch mogelijk is verwezenlijken, ook als uw eigen krachten daarvoor niet voldoende zijn. Maar die toevoeging geschiedt slechts door uw volledige overgave aan het doel. Als u dit even wilt noteren? Dat is misschien wel dienstig.

Het paranormale is altijd met u. Het abnormale is datgene wat u er zelf van maakt. Het weten is datgene wat in u ontstaat. Maar de wetenschap is datgene wat u voor anderen aannemelijk kunt maken; en dat is over het algemeen veel minder dan het werkelijke weten inhoudt.

Zoek uw eigen inhoud te vinden en te kennen. Zoek te werken met het geheel van uw mogelijkheden en krachten. Doe dit bij voortduring, dan zult u op een gegeven ogenblik zeggen: Ach, jullie met je geklets over het paranormale. Ik leef. Dat is voor mij normaal. Ik, levend in alle werelden en werkend in één wereld ben normaal, omdat alle krachten bij mij tot uiting zullen komen in deze wereld en gelijktijdig een weerspiegeling zullen vinden in de andere.

Dit beseffend ken ik mijzelf. En mijzelf kennend kom ik tot de bereiking waarin de hoogste kracht voor mij alleen maar een factor wordt die door mij werkt. Pas dan zal ik misschien de zin van het leven kunnen doorgronden.

-:-

S L E U R.

De sleur is de voortdurende herhaling van datgene wat nu wel mogelijk is, maar wat we doen niet omdat het op dit ogenblik voor ons leeft, maar alleen omdat we het gisteren ook hebben gedaan.

Sleur is datgene waarin je verzeild raakt, als je niet bereid bent te veranderen. Verandering is het enige waardoor we elke dag weer opnieuw leven. Je kunt niet leven in de eeuwigdurende herhaling. Een film kan een keer geprolongeerd worden, maar als die 2 jaar wordt geprolongeerd, dan word je er zeeziek van, zelfs als het The Sound of Music is. Laten we dat goed begrijpen, dat geldt voor ons ook.

Probeer elke dag de dingen weer een beetje anders te doen. Probeer elke dag weer een beetje anders te reageren. Probeer elke dag een beetje anders te leven. Probeer elke dag jezelf in te stellen, ook op de geestelijke waarden, maar dan toch weereens anders dan je gedaan hebt. Experimenteer met je innerlijk, met je leven, met je werkelijkheden, dan zul je ontdekken dat de sleur langzaam wordt gebroken, dat je steeds een grotere vrijheid vindt om jezelf te zijn en in die vrijheid een steeds grotere harmonie kunt vinden tussen jezelf en het werkelijke leven.

De gewoonte is de grens die je optrekt tussen de werkelijkheid van al wat om je heen is en jezelf. Pas als je bewust leeft, leef je werkelijk. Pas als je bewust levend contact hebt met de wereld, zul je de werkelijkheid van die wereld leren kennen.

:-:-: